

Nagyvíz

*mikor a kutakat leszögezték
megáradtak a nagyvizek
felhasadt számból zuhog az árvíz
felpuffad az emlékezet*

*gondold meg annyszor meghaltam
hogy nem tudom már hányszor éltem
a nagykabátom régi még
de szülőföldem fölcseréltem*

*kiszáradt nagyfa áll a dombon
reményt tátogok víz alatt
egy-egy elkéült kézfej lábfej
ágai közt fönnakad*

*két ázott szárnyát kiteríti
a tüdő a napra ziháló: remény
akasztott erdő bokája csattog
úszok szemed tengere felé*

*felszántja a Szamost a szél
hogy élek még már annyi csak
mint örvényben forgó faág
s az ár fölöttem összecep*

*felhólyagzott fényképeken
kiszúrt szemű nagyanyák
fejük felett megöszülnek
vigyázzállásban a fák*

*hosszú sörénnyel úsznak az árban
üstökösök izzadt lovak
ráhorkannak az elmúlásra
lehunyt szemű házak alatt*

*jönnek a dézsák lepedővel
ölkükben lúgmosta kezek
kereplők elmerülőben
leborotvált fegyencfejek*

*fel-felbukva ráugatnak
a holdra harapnak vizet
szemükbe tágul a szabadság
árral sodródó sziget*

*felmered egy szálf a ujjá
árnyéka égreragad
a vízcseppek a napba szállnak
mint a költöző madarak*

Torkomból a föld beszél

*a homlokomon húzott határt
elmossa a Szamos a szél
benövi a kövirózsa
torkomból a föld beszél*

*a hazudni nem tudó haza
a hontalanok igazát
mondja: Mikes halhatatlan
iszapba fagyott lábnyomát*